

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 7 november 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 655/2014 – Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel – Artikel 5 a – Förfarandet för beslut om kvarstad – Artikel 4 leden 8–10 – Begreppen ’dom’, ’förlikning inför domstol’ och ’officiell handling’ – Nationellt utslag om betalningsföreläggande som kan bli föremål för återvinning – Artikel 18.1 – Frister – Artikel 45 – Exceptionella omständigheter – Begrepp”

I mål C-555/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Sofijski Rayonen sad (Distriktsdomstolen i Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 16 augusti 2018, som inkom till domstolen den 30 augusti 2018, i målet

K.H.K.

mot

B.A.C.,

E.E.K.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Safjan samt domarna L. Bay Larsen och C. Toader (referent),

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Europeiska kommissionen, genom I. Zaloguin, M. Wilderspin, M. Heller och C. Georgieva-Kecsmar, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 29 juli 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: bulgariska.

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 655/2014 av den 15 maj 2014 om inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av privaträttslig natur (EUT L 189, 2014, s. 59, och rättelse i EUT L 307, 2014, s. 84).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan K.H.K. och å andra sidan B.A.C. och E.E.K. (nedan gemensamt kallade gäldenärerna). Målet rör K.H.K:s indrivning – bland annat genom ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel – av en fordran som han anser sig ha mot B.A.C. och E.E.K.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 I skälen 5, 13, 14 och 37 i förordning nr 655/2014 anges följande:
  - ”(5) Nationella förfaranden för att utverka säkerhetsåtgärder, t.ex. beslut om kvarstad på bankmedel, finns i alla medlemsstater, men villkoren för att utverka åtgärderna och effektiviteten i genomförandet av dem skiljer sig väsentligt åt från en medlemsstat till en annan. I ärenden med gränsöverskridande följder, t.ex. när fordringsägaren försöker belägga bankmedel med kvarstad i olika medlemsstater, kan det vara betungande att använda sig av nationella säkerhetsåtgärder. Det förefaller därför nödvändigt och lämpligt att anta ett bindande och direkt tillämpligt unionsinstrument, i vilket det fastställs ett nytt unionsförfarande, som möjliggör att bankmedel på konton effektivt och snabbt kan beläggas med kvarstad i gränsöverskridande fall.

...

  - (13) För att säkerställa en nära koppling mellan beslutet om kvarstad och förfarandet för prövning av ärendet i sak, bör behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad ligga hos domstolarna i den medlemsstat vars domstolar är behöriga att pröva ärendet i sak. Förfarandet för prövning av ärendet i sak bör enligt denna förordning omfatta alla förfaranden som syftar till att erhålla ett verkställbart avgörande rörande den bakomliggande fordran, inbegripet summariska processer rörande betalningsförelägganden och förfaranden såsom det franska *procédure de référé*. Om gäldenären är en konsument med hemvist i en medlemsstat, bör behörigheten att meddela beslut om kvarstad endast ligga hos domstolarna i den medlemsstaten.
  - (14) I villkoren för att ett beslut om kvarstad ska meddelas bör det finnas en lämplig balans mellan fordringsägarnas intresse av att få ett beslut om kvarstad och gäldenärernas intresse av att undvika missbruk av beslutet om kvarstad.

...

...

  - (37) I syfte att se till att beslutet om kvarstad meddelas och verkställs snabbt och utan dröjsmål bör det i denna förordning fastställas tidsfrister inom vilka de olika åtgärderna inom förfarandet måste slutföras. Domstolar eller myndigheter som deltar i förfarandet bör endast tillåtas att göra undantag från dessa tidsfrister under exceptionella omständigheter, t.ex. i mål med komplexa rättsliga eller faktiska omständigheter.”

4 I artikel 1 i förordning nr 655/2014 föreskrivs följande:

”1. I denna förordning fastställs ett unionsförfarande som gör det möjligt för fordringsägare att få ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel (nedan kallat beslut om kvarstad), som förhindrar att efterföljande verkställighet av fordringsägarens fordran äventyras genom att bankmedel, upp till det belopp som anges i beslutet om kvarstad, överförs eller tas ut från ett bankkonto i en medlemsstat, som innehas av gäldenären eller av någon för gäldenärens räkning.

2. Beslutet om kvarstad ska kunna användas av fordringsägare som ett alternativ till kvarstadsåtgärder i nationell rätt.”

5 Artikel 4 leden 8–10 i förordning nr 655/2014 innehåller följande definitioner:

”8. *dom*: avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, oavsett dess rubricering, och domstolstjänstemans beslut i fråga om kostnader,

9. *förlikning inför domstol*: en förlikning som har stadfästs av en domstol i en medlemsstat eller ingåtts inför en domstol i en medlemsstat i samband med domstolsförhandlingar,

10. *officiell handling*: en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (*acte authentique*) i en medlemsstat och vars äkthet

a) avser handlingens underskrift och innehåll, och

b) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan myndighet som har bemyndigats för ändamålet.”

6 Artikel 5 i förordningen har rubriken ”Tillgänglighet” och ingår i förordningens kapitel 2, som i sin tur har rubriken ”Förfarande för ett beslut om kvarstad”. I nämnda artikel anges följande:

”Fordringsägaren kan ansöka om kvarstad i följande situationer:

a) Innan fordringsägaren har inlett ett förfarande mot gäldenären för prövning av ärendet i sak i en medlemsstat eller under ett sådant förfarande fram till dess att domen meddelas eller en förlikning inför domstol stadfästs eller ingås.

b) Efter att fordringsägaren har fått en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling i en medlemsstat, enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran.”

7 Artikel 6 i förordning nr 655/2014 har rubriken ”Behörighet”. I artikel 6.1 och 6.4 anges följande:

”1. Om fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad ligga hos de domstolar i medlemsstaten som är behöriga att avgöra sakfrågan i enlighet med tillämpliga regler om domstols behörighet.

...

4. Om fordringsägaren har erhållit en officiell handling ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad för den fordran som anges i den officiella handlingen ligga hos de domstolar som har utsetts för det ändamålet i den medlemsstat där handlingen upprättades.”

8 Artikel 7 i förordningen har följande lydelse:

”1. Domstolen ska meddela ett beslut om kvarstad när fordringsägaren har lagt fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det föreligger ett brådskande behov av en säkerhetsåtgärd i form av kvarstad, eftersom det finns reell risk för att det, utan en sådan åtgärd, inte kommer att gå att verkställa fordringsägarens fordran mot gäldenären eller bli betydligt svårare att göra detta.

2. Om fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran, ska fordringsägaren även lägga fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det är sannolikt att hans eller hennes talan i ärendet i sak mot gäldenären kommer att bifallas.”

9 I artikel 8.1 i förordningen anges följande:

”Ansökan om kvarstad ska göras på det formulär som har fastställts i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2.”

10 I artikel 14.1 i förordningen anges följande:

”Om fordringsägaren har en verkställbar dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran och fordringsägaren har skäl att tro att gäldenären har ett eller flera konton i en bank i en viss medlemsstat, men varken känner till namnet på eller adressen till banken, IBAN, BIC eller något annat banksnummer som gör att banken kan identifieras, får han eller hon inge en begäran till den domstol som ansökan om kvarstad inges till med en begäran om att informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska inhämta den information som behövs för att identifiera banken eller bankerna och gäldenärens konto eller konton.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket får fordringsägaren göra en begäran enligt det stycket, om den dom, den förlikning inför domstol eller den officiella handling som fordringsägaren har ännu inte är verkställbar och det belopp som ska beläggas med kvarstad är betydande med hänsyn till relevanta omständigheter, och fordringsägaren har lagt fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det föreligger ett brådskande behov av kontoinformation, eftersom det finns en risk för att verkställigheten av fordringsägarens fordran mot gäldenären utan sådan information kan äventyras och detta i sin tur kan leda till en betydande försämring av fordringsägarens ekonomiska situation.”

11 Artikel 18 i förordning nr 655/2014 rör tidsfrister för beslut om beslut om kvarstad. I punkterna 1 och 2 i den artikeln anges följande:

”1. Om fordringsägaren inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska domstolen meddela sitt beslut senast tio arbetsdagar efter att fordringsägaren gav in ansökan eller, i förekommande fall, kompletterade den.

2. Om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, ska domstolen meddela sitt beslut senast fem arbetsdagar efter att fordringsägaren gav in ansökan eller, i förekommande fall, kompletterade den.”

12 I artikel 45 i förordningen anges att ”[o]m domstolen eller myndigheten på grund av exceptionella omständigheter inte kan följa de tidsramar som anges i ... artikel 18 ... ska domstolen eller myndigheten utan dröjsmål vidta de åtgärder som anges i dessa bestämmelser”.

Bulgarisk rätt

- 13 Artikel 47 i grazhdanski protsesualen kodeks (civilprocesslagen), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, har rubriken "Delgivning genom att ett meddelande anslås". I punkt 1 i den artikeln anges följande: "Om det inte är möjligt att under en månad påträffa den som söks på den adress som anges i handlingarna i ärendet, eller att finna en person som går med på att motta delgivningen, ska delgivaren anslå ett meddelande på den söktes dörr eller brevlåda, eller, om tillträde dit inte är möjligt, på byggnadens ytterport eller på en annan synlig plats i närheten. Om delgivaren har tillgång till brevlådan ska ett meddelande lämnas även i den. Det ska fastställas att den sökta inte kan påträffas på den adress som anges i handlingarna i ärendet efter minst tre besök på denna adress med minst en veckas mellanrum, varvid minst ett besök har gjorts på en helgdag. Denna bestämmelse är inte tillämplig om delgivaren genom information från bostadsföreningens förvaltare eller från borgmästaren i det aktuella samhället eller på annat sätt har fått veta att den som söks inte bor på adressen och delgivaren i meddelandet har intygat detta med angivande av informationskällan."
- 14 Kapitel 37 i civilprocesslagen rör förfarandet om betalningsföreläggande och där ingår artikel 410, som har rubriken "Ansökan om utslag om betalningsföreläggande". I den artikeln anges följande:
- "(1) Sökanden kan ansöka om betalningsföreläggande
1. med anledning av fordringar som avser pengar eller fordringar som avser fungibel egendom om distriktsdomstol är behörig att pröva saken,
  2. med anledning av återlämnande av lös egendom som gäldenären har erhållit med skyldighet att återlämna den eller som är belastad med en panträtt eller lämnades över av gäldenären med en skyldighet till besittningsövergång om distriktsdomstol är behörig att pröva saken.
- (2) Ansökningshandlingen ska innehålla en ansökan om exekutionstitel och uppfylla villkoren i artiklarna 127.1, 127.3, 128.1 och 128.2. Kontonummer eller ett annat betalningssätt ska anges i ansökan."
- 15 Artikel 414 i civilprocesslagen har följande lydelse:
- "(1) Gäldenären får skriftligen ansöka om återvinning av utslaget om betalningsföreläggande eller en del av detta. Förutom i de fall som avses i artikel 414a behöver skälen för ansökan om återvinning inte anges.
- (2) Ansökan om återvinning ska göras inom två veckor från delgivningen av utslaget. Denna frist kan inte förlängas."
- 16 I artikel 415.1 och 415.5 i civilprocesslagen anges följande:
- "(1) Domstolen ska i följande fall informera sökanden om möjligheten att väcka talan för att göra gällande fordran:
1. När ansökan om återvinning har gjorts i rätt tid.
  2. När utslaget om betalningsföreläggande har delgetts gäldenären enligt de villkor som anges i artikel 47.5.
  3. När domstolen har avslagit ansökan om utslag om betalningsföreläggande.

...

(5) Om sökanden inte inger någon bevisning för att talan har väckts i rätt tid, ska domstolen helt eller delvis ogiltigförklara utslaget om betalningsföreläggande samt den exekutionstitel som utfärdats i enlighet med artikel 418.”

17 Artikel 416 i civilprocesslagen rör förutsättningarna för verkställbarhet av ett utslag om betalningsföreläggande, och där anges följande: ”Om ansökan om återvinning inte har gjorts i rätt tid eller har återkallats, eller om det domstolsavgörande i vilket fordran har fastställts har vunnit laga kraft, blir utslaget om betalningsföreläggande verkställbart. Domstolen ska på grundval av utslaget om betalningsföreläggande förordna om verkställighet och ta in förordnandet i betalningsföreläggandet.”

18 Artikel 618a i civilprocesslagen rör ansökan om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel enligt förordning nr 655/2014, och där anges följande:

”(1) Innan talan väcks kan en ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel inges till den domstol i första instans som är behörig att pröva målet i sak.

(2) En ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel kan göras efter det att en officiell handling i den mening som avses i artikel 4.10 i [förordning (EU) nr 655/2014] har utfärdats av den behöriga domstolen i första instans.

(3) Käranden kan när som helst under domstolsförfarandet fram till dess att detta slutförts ansöka om att den domstol vid vilken målet är anhängigt ska meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel. Om ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel görs inom ramen för ett överklagande till högre instans, ska appellationsdomstolen meddela ett sådant beslut.

(4) En ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel kan inges efter det att den domstol i första instans som är behörig att pröva målet i sak har meddelat sitt avgörande eller efter det att ett förlikningsavtal har stadfästs.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

19 Klaganden i det nationella målet, K.H.K., ansökte vid den hänskjutande domstolen, 155:e avdelningen, tredje roteln, vid Sofiyski rayonen sad (Distriktsdomstolen i Sofia, Bulgarien), med stöd av artikel 410 i civilprocesslagen om betalningsföreläggande mot gäldenärerna, vilka var solidariskt ansvariga att till K.H.K. betala ett belopp motsvarande ett förskott enligt ett avtal om utfästelse om framtida försäljning av den 20 oktober 2017 med tilläggsavtal, jämte ränta enligt lag från och med den 2 mars 2018 till dess betalning skedde.

20 Den 5 april 2018 meddelade nämnda domstol ett utslag om betalningsföreläggande med stöd av artikel 410 i civilprocesslagen. Den 18 april 2018 skickades kopior av utslaget till gäldenärerna till de adresser i Sofia (Bulgarien) som K.H.K. hade angett, vilka överensstämde med de adressuppgifter som fanns i det nationella folkbokföringsregistret.

21 Dessa försändelser återsändes till avsändaren, eftersom man inte hade funnit gäldenärerna på de angivna adresserna. Gäldenärerna reagerade inte heller i rätt tid på de delgivningar som gjordes enligt artikel 47.1 i civilprocesslagen, det vill säga genom att handlingarna fästes på deras dörr eller brevlåda. Det framgår av begäran om förhandsavgörande att den hänskjutande domstolen inte kunde hitta någon annan adress till gäldenärerna.

22 Genom beslut av den 2 augusti 2018, vilket delgavs den 3 augusti 2018, underrättade den hänskjutande domstolen K.H.K. om att han kunde väcka talan om fastställelse av sin fordran mot gäldenärerna med stöd av artikel 415.1 led 2 i civilprocesslagen.

- 23 Samma dag som det nyss nämnda beslutet meddelades ansökte K.H.K. med stöd av artikel 618a i civilprocesslagen och artikel 8 i förordning nr 655/2014 om att den hänskjutande domstolen skulle utfärda ett europeiskt beslut om kvarstad på gäldenärernas bankmedel i Sverige, eftersom gäldenärerna vid den tidpunkten hade lämnat Bulgarien och vistades i Sverige.
- 24 Genom beslut av den 2 augusti 2018 översände den hänskjutande domstolen denna nya ansökan och dess bilagor till ordföranden för andra tvistemålsroteln vid Sofiyski rayonen sad (Distriktsdomstolen i Sofia), för att det där skulle inledas ett separat förfarande och utses en referent. Ordföranden återförvisade emellertid målet till den hänskjutande domstolen för avgörande med motiveringen att utslaget om betalningsföreläggande av den 5 april 2018, som hade meddelats med stöd av artikel 410 i civilprocesslagen, utgjorde en ”officiell handling” i den mening som avses i artikel 4 led 10 i förordning nr 655/2014 och att det därmed saknades anledning att inleda ett separat förfarande.
- 25 Den hänskjutande domstolen delar inte denna uppfattning. Den anser att ett utslag enligt artikel 410 i civilprocesslagen inte omedelbart blir verkställbart, eftersom det kan bli föremål för en ansökan om återvinning enligt artikel 414 i civilprocesslagen. Ett sådant utslag kan följaktligen inte anses utgöra en ”officiell handling” i den mening som avses i artikel 4 led 10 i förordning nr 655/2014. Denna avsaknad av omedelbar verkställbarhet följer även av artikel 415.5 i civilprocesslagen, enligt vilken det ankommer på fordringsägaren att styrka att denne har väckt talan inom den föreskrivna fristen, vid äventyr av att utslaget annars ogiltigförklaras. Enligt den hänskjutande domstolen finns det således i det nu aktuella fallet inget verkställbart utslag som utgör en officiell handling och på grundval av vilket den, i målet om betalningsföreläggande, kan meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel med stöd av artikel 618a.2 i civilprocesslagen. Ett sådant beslut kan endast meddelas inom ramen för ett separat förfarande som rör målet i sak, vilket följer av artikel 618a.3 i civilprocesslagen.
- 26 Den hänskjutande domstolen har vidare angett att en domstol som, inom ramen för förfarandet om betalningsföreläggande enligt artikel 410 i civilprocesslagen, handlägger ett sådant mål inte är bunden av någon annan frist än den som föreskrivs i nationell rätt för att meddela ett utslag om betalningsföreläggande, och den fristen upphör att löpa under rättsferierna. I artikel 18.1 i förordning nr 655/2014 föreskrivs däremot en frist inom vilken domstolen är skyldig att avgöra en ansökan om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel. Den hänskjutande domstolen frågar sig huruvida denna frist har företrädare framför bestämmelserna i nationell rätt, vilket skulle innebära att den är skyldig att avgöra ansökan inom den frist som avses i artikel 18.1 i förordningen, även om den löper ut under rättsferierna.
- 27 Det är mot denna bakgrund som Sofiyski rayonen sad (Distriktsdomstolen i Sofia) har beslutat att vilandeförklara målet och att ställa följande frågor till domstolen:
- ”1) Utgör ett betalningsföreläggande enligt artikel 410 i [civilprocesslagen] som ännu inte är verkställbart en officiell handling i den mening som avses i artikel 4 led 10 i [förordning nr 655/2014]?
  - 2) Om ett betalningsföreläggande enligt artikel 410 i civilprocesslagen inte utgör en officiell handling, ska då ett separat förfarande inledas, på fordringsägarens begäran, som är annorlunda än förfarandet enligt artikel 410 i civilprocesslagen, i enlighet med artikel 5 a i [förordning nr 655/2014]?
  - 3) Om ett betalningsföreläggande enligt artikel 410 i civilprocesslagen utgör en officiell handling, är då domstolen skyldig att meddela ett beslut inom den frist som anges i artikel 18.1 i [förordning nr 655/2014], om det i en bestämmelse i nationell rätt föreskrivs att fristerna upphör att löpa under rättsferierna?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande synpunkter

- 28 Det ska erinras om att det enligt det förfarande för samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer på EU-domstolen att ge den nationella domstolen ett användbart svar, som gör det möjligt för den domstolen att avgöra det mål som den ska pröva. I detta syfte kan EU-domstolen behöva omformulera de frågor som hänskjutits (dom av den 26 september 2019, UTEP 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, punkt 17 och där angiven rättspraxis). EU-domstolen har nämligen till uppgift att tolka alla bestämmelser i unionsrätten som de nationella domstolarna behöver för att avgöra de mål som är anhängiga vid dem, även om dessa bestämmelser inte anges uttryckligen i de frågor som dessa domstolar har ställt
- 29 Även om tolkningsfrågorna formellt sett främst avser tolkningen av artiklarna 4 led 10, 5 a och 18.1 i förordning nr 655/2014, utgör denna omständighet inte hinder för att EU-domstolen tillhandahåller alla uppgifter om unionsrättens tolkning som kan vara användbara vid avgörandet av det nationella målet. Det ankommer i det avseendet på EU-domstolen att utifrån samtliga uppgifter som den nationella domstolen har lämnat – i synnerhet utifrån skälen i begäran om förhandsavgörande – avgöra vilka delar av unionsrätten som behöver tolkas med hänsyn till saken i det nationella målet (se, analogt, dom av den 4 september 2014, *eco cosmetics* och *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 och C-120/13, EU:C:2014:2144, punkt 33, och dom av den 26 september 2019, UTEP 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

Den första frågan

- 30 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida ett betalningsföreläggande som ännu inte är verkställbart kan utgöra en ”officiell handling” i den mening som avses i artikel 4 led 10 i förordning nr 655/2014.
- 31 Domstolen vill i det avseendet inledningsvis anföra följande. Det framgår av artikel 1 i förordning nr 655/2014 att det i denna förordning fastställs ett unionsförfarande som gör det möjligt för fordringsägare att få ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel, som förhindrar att efterföljande verkställighet av fordringsägarens fordran äventyras genom att bankmedel, upp till det belopp som anges i beslutet om kvarstad, överförs eller tas ut från ett bankkonto i en medlemsstat, som innehas av gäldenären eller av någon för gäldenärens räkning.
- 32 Det följer av skäl 5 i förordning nr 655/2014 att denna förordning syftar till att införa bindande och direkt tillämpliga bestämmelser om ett enhetligt europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel, genom vilka bankmedel på konton effektivt och snabbt kan beläggas med kvarstad i gränsöverskridande tvister.
- 33 För att underlätta den praktiska tillämpningen av förordningen fastställs däri ett standardformulär för ansökan om kvarstad, vilket återfinns i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1823 av den 10 oktober 2016 om upprättande av de formulär som avses i förordning nr 655/2014 (EUT L 283, 2016, s. 1). Det är detta formulär som fordringsägaren ska använda enligt artikel 8 i förordning nr 655/2014.
- 34 Enligt artikel 5 i förordning nr 655/2014 kan en fordringsägare ansöka om ett sådant beslut om kvarstad innan denne inleder ett förfarande mot gäldenären för prövning av ärendet i sak i en medlemsstat eller när som helst under ett sådant förfarande fram till dess att domen meddelas eller

en förlikning inför domstol stadfästs eller ingås. En fordringsägare kan även ge in en sådan ansökan efter att ha fått en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling i en medlemsstat, enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran.

- 35 I artikel 6.1 i förordning nr 655/2014 anges att om fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska behörigheten att meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel ligga hos de domstolar i medlemsstaten som är behöriga att avgöra sakfrågan i enlighet med tillämpliga regler om domstols behörighet. I artikel 6.3 och 6.4 i förordning nr 655/2014 anges vad som gäller om fordringsägaren redan har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling. Enligt artikel 6.3 i förordningen ska behörigheten att meddela ett sådant beslut om kvarstad avseende den fordran som anges i domen eller förlikningen ligga hos domstolarna i den medlemsstat där domen meddelades eller förlikningen stadfästes eller ingicks. I artikel 6.4 i förordningen anges att om fordringsägaren har erhållit en officiell handling ska behörigheten att meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel för den fordran som anges i den officiella handlingen ligga hos de domstolar som har utsetts för det ändamålet i den medlemsstat där handlingen upprättades. Denna åtskillnad görs även i rubrik 5 ("Behörighet") i formuläret i bilaga 1 till genomförandeförordning nr 2016/1823.
- 36 Det framgår av handlingarna i målet att den hänskjutande domstolen i allt väsentligt anser att det utslag om betalningsföreläggande som den, med stöd av artikel 410 i civilprocesslagen, meddelat i det nationella målet ännu inte hade blivit verkställbart vid den tidpunkt då K.H.K. ansökte om ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel enligt artikel 8 i förordning nr 655/2014. Enligt den hänskjutande domstolen medför detta att den inte är behörig att meddela ett sådant beslut.
- 37 EU-domstolen konstaterar att det som ska avgöras är huruvida den domstol som har meddelat ett avgörande om betalningsföreläggande med stöd av nationell rätt även är behörig att utfärda ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel och att det för detta ändamål således måste fastställas huruvida den "dom", "förlikning inför domstol" eller "officiella handling" som fordringsägaren har utverkat i ursprungsmedlemsstaten ska vara verkställbar i den mening som avses i förordning nr 655/2014.
- 38 Domstolen gör i det avseendet följande bedömning. Enligt fast rättspraxis följer det såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen, att ordalydelsen i en unionsbestämmelse som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsens innebörd och tillämpningsområde, i regel ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela unionen, med beaktande av det sammanhang i vilket bestämmelsen förekommer och det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen (dom av den 23 maj 2019, WB, C-658/17, EU:C:2019:444, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 39 I artikel 4 leden 8–10 i förordning nr 655/2014 definieras begreppen "dom", "förlikning inför domstol" och "officiell handling". Där anges dock inte uttryckligen att den aktuella handlingen ska vara verkställbar. Det kan följaktligen konstateras att en bokstavstolkning av den bestämmelsen inte i sig gör det möjligt att fastställa huruvida begreppet "officiell handling", i den mening som avses i förordningen, förutsätter att den aktuella handlingen är verkställbar.
- 40 Domstolen övergår därefter till att bedöma det sammanhang i vilket artikel 4 leden 8–10 i förordning nr 655/2014 förekommer. I det avseendet kan det konstateras att syftet med artikel 7 i förordningen, jämförd med skäl 14 däri, är att åstadkomma en lämplig balans mellan fordringsägarens och gäldenärens intressen, vilket framgår av att det i den artikeln föreskrivs olika villkor för utfärdande av ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel beroende på om fordringsägaren redan har eller inte har utverkat en exekutionstitel som ålägger gäldenären att betala sin fordran i ursprungsmedlemsstaten. Detta innebär i synnerhet att fordringsägaren i det första fallet endast

behöver visa att det finns ett brådskande behov av kvarstad på grund av att det föreligger en överhängande risk, medan fordringsägaren i det andra fallet även måste övertyga domstolen om att denna åtgärd omedelbart framstår som befogad (*fumus boni iuris*).

- 41 Domstolen delar generaladvokatens bedömning i punkterna 68 och 69 i förslaget till avgörande att den balans som avses i punkt 40 ovan skulle kunna äventyras om artikel 4 leden 8–10 i förordning nr 655/2014 tolkades på så sätt att en fordringsägares exekutionstitel som inte är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten ska anses utgöra en ”dom”, en ”officiell handling” eller en ”förlikning inför domstol”, i den bestämmelsens mening.
- 42 Denna tolkning stöds dessutom av ordalydelsen i artikel 14.1 i förordning nr 655/2014, jämförd med skäl 20 i förordningen, där det föreskrivs att en begäran om inhämtande av information om gäldenärens bankkonton får framställas bland annat när det föreligger en exekutionstitel. En sådan begäran kan i undantagsfall – om vissa strängare villkor är uppfyllda – grundas på en exekutionstitel som inte är verkställbar.
- 43 Även förarbetena till förordning nr 655/2014 bekräftar en sådan tolkning. I förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om [inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av privaträttslig natur] (KOM(2011) 445 slutlig) gjordes åtskillnad mellan å ena sidan det fallet att fordringsägaren redan har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling som är verkställbar i den verkställande medlemsstaten och å andra sidan det fallet att fordringsägaren ännu inte har inlett något domstolsförfarande för prövning av ärendet i sak eller att denne har utverkat en exekutionstitel mot svaranden som visserligen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten, men som ännu inte har förklarats vara verkställbar i den verkställande medlemsstaten.
- 44 Unionslagstiftaren har emellertid frångått denna åtskillnad mellan exekutionstitlars verkställbarhet i ursprungsmedlemsstaten och i den verkställande medlemsstaten, och de villkor för utfärdande av ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel som övervägdes i det fallet att fordringsägaren redan har en exekutionstitel i ursprungsmedlemsstaten har i stället överförts till det fallet att fordringsägaren har en exekutionstitel som ålägger gäldenären att betala sin fordran. Det framgår således av förarbetena till förordning nr 655/2014 att en exekutionstitel måste vara verkställbar i ursprungsmedlemsstaten för att den ska kunna betraktas som en ”dom”, en ”förlikning inför domstol” eller en ”officiell handling” i förordningens mening.
- 45 Av det anförda följer att artikel 4 led 10 i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att ett betalningsföreläggande av det slag som är aktuellt i det nationella målet, som inte är verkställbart, faller utanför begreppet ”officiell handling” i den mening som avses i den bestämmelsen.

Den andra frågan

- 46 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 5 a i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att ett pågående förfarande om betalningsföreläggande, som det som är aktuellt i det nationella målet, kan anses utgöra ett ”förfarande ... för prövning av ärendet i sak” i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 47 Det framgår av skäl 13 i förordningen att begreppet förfarande för prövning av ärendet i sak bör omfatta alla förfaranden som syftar till att erhålla ett verkställbart avgörande rörande den bakomliggande fordran, inbegripet summariska processer rörande betalningsförelägganden. Det kan således konstateras att detta begrepp har getts en vidsträckt innebörd i förordning nr 655/2014.

- 48 Vad beträffar det nu aktuella fallet gör EU-domstolen följande bedömning. Eftersom gäldenärerna inte återfanns på den angivna adressen i Bulgarien och inte reagerade på de anslagna meddelandena inom den tvåveckorsfrist som föreskrivs i artikel 414 i civilprocesslagen underrättade domstolen K.H.K. om att han kunde väcka talan för att göra gällande sin fordran med stöd av artikel 415.1 led 2 i civilprocesslagen.
- 49 Härtill kommer att enligt artikel 415.5 i civilprocesslagen ska domstolen helt eller delvis ogiltigförklara utslaget om betalningsföreläggande om sökanden inte inger någon bevisning för att talan har väckts i rätt tid. Det framgår emellertid inte – med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroll – av begäran om förhandsavgörande att förfarandet har vilandeförklarats eller ogiltigförklarats.
- 50 Härav följer att – med förbehåll för den kontroll som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra – det förfarande om betalningsföreläggande som K.H.K. inlett vid nämnda domstol ska anses utgöra ett pågående förfarande för prövning av ärendet i sak vid den domstolen, i den mening som avses i artikel 5 a i förordning nr 655/2014.
- 51 I förevarande fall borde K.H.K. således inte behöva väcka en separat talan enligt artikel 410 i civilprocesslagen.
- 52 Av det anförda följer att den andra frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 5 a i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att ett pågående förfarande om betalningsföreläggande, som det som är aktuellt i det nationella målet, kan anses utgöra ett ”förfarande ... för prövning av ärendet i sak” i den mening som avses i den bestämmelsen.

Den tredje frågan

- 53 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 45 i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att rättsferier omfattas av begreppet ”exceptionella omständigheter” i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 54 Vad beträffar den hänskjutande domstolens frågor om iakttagandet av den tidsfrist som avses i artikel 18.1 i förordning nr 655/2014 gör EU-domstolen följande bedömning. I den bestämmelsen anges att den behöriga domstolen ska meddela sitt beslut senast tio arbetsdagar efter att fordringsägaren gav in ansökan eller, i förekommande fall, kompletterade den.
- 55 Det framgår emellertid av skäl 37 i förordningen att de frister som föreskrivs i förordningen syftar till att ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel ska utfärdas och verkställas snabbt. I artikel 45 i förordning nr 655/2014 föreskrivs emellertid en möjlighet att göra undantag från nämnda frister när detta är motiverat av exceptionella omständigheter, till exempel i mål som är komplexa i rättsligt eller faktiskt hänseende, såsom anges i skäl 37 i förordningen. I det avseendet kan rättsferier inte anses utgöra ”exceptionella omständigheter” i den mening som avses i nyss nämnda bestämmelse.
- 56 Av det anförda följer att artikel 45 i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att rättsferier inte omfattas av begreppet ”exceptionella omständigheter” i den mening som avses i den bestämmelsen.

Rättegångskostnader

- 57 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 4 led 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 655/2014 av den 15 maj 2014 om inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av privaträttslig natur ska tolkas på så sätt att ett betalningsföreläggande av det slag som är aktuellt i det nationella målet, som inte är verkställbart, faller utanför begreppet ”officiell handling” i den mening som avses i den bestämmelsen.**
- 2) **Artikel 5 a i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att ett pågående förfarande om betalningsföreläggande, som det som är aktuellt i det nationella målet, kan anses utgöra ett ”förfarande ... för prövning av ärendet i sak” i den mening som avses i den bestämmelsen.**
- 3) **Artikel 45 i förordning nr 655/2014 ska tolkas på så sätt att rättsferier inte omfattas av begreppet ”exceptionella omständigheter” i den mening som avses i den bestämmelsen.**

Underskrifter